

[Statsministeren.]

servative afviser, tilbydes der den samme Ejendom 1 090 Kr. Her er regnet med Ejendomme, der har Gæld helt op til Ejendomsskyldværdien; er der mindre Gæld, bliver Ydelsen lidt mindre, men alligevel langt over det dobbelte af, hvad Amtsskattelettelsen vilde betyde.

Som Lovforslaget er affattet efter Afstemningen i Gaar, fremtræder det uden de Afsnit og de Bestemmelser, der betinger Nationalbankens og de private Bankers Tilsagn om at ville tage Risikoen for Konverteringen. Man kan naturligvis vedtage dette, Gudbevares, hvis man finder det rigtigt, men man kan ikke praktisere det, det vil svæve i Luften, thi der er ingen til at tage den Risiko, der skal tages, og det ved man i Forvejen. Konverteringsafsnittet i Lovforslaget er faktisk værdiløst. Jeg ser jo nok, at man i § 10 har læsset en forøget Byrde over paa Krisefonden, altsaa paa Staten, idet man siger, at den skal bære en Fjerdedel i Stedet for som oprindeligt foreslaaet en Ottendedel, men det gør ikke Sagen bedre, for alle er jo paa det rene med, at med de Bestemmelser, som Lovforslaget nu indeholder, er der intet Bankkonsortium, som overtager den Konvertering, man ønsker at gennemføre, og ingen Bemyndigelse for Staten til at tage Risikoen.

Hvad angaar de øvrige Bestemmelser, er det klart fremhævet i de Udtalelser, der er fremsat fra Regeringens og fra Regeringspartiernes Side, at heller ikke de Foranstaltninger, der tilsigter at læsse Byrder paa Forbrugerne af Levnedsmidler, kan siges at egne sig til at gøre Forslaget antageligt. Jeg ser ikke, at der er nogen som helst Mulighed for Overensstemmelse. Der er jo heller ikke noget ondt i at skilles, naar man ikke mener, at Forslaget har den Værdi, som vi har ment; det er der ikke noget at gøre ved. Men videre Forsøg paa at forhale Sagen maa ganske sikkert anses for overflødige, saaledes som Forholdene nu ligger. Jeg hørte den ærede Ordfører sige noget om Lovforslagets „videre Vej“. Ja, saa vidt jeg kan skønne over de Muligheder, der er ved Afstemningen, bliver det hurtigt overstaaet med den videre Vej. Men enten den Afstemning, som forestaar, nu faar den ene eller den anden Udgang, er der efter min Mening ikke flere Muligheder at prøve, med-

mindre Venstre opgiver Forsøget paa at diktere, hvilke Kapitler og hvilket Indhold Loven maa have. Men i øvrigt, da Landstinget nu har valgt sin Holdning, er det vist bedst for Sagens Skyld, at den faar Løv at hvile, og at Landstinget ogsaa faar Tid til at tænke lidt nærmere over Sagen, end det hidtil har været gjort. Jeg skal kun tilføje, at et Forslag som det, der nu foreligger vedtaget i Gaar, er ikke nogen glansfuld, ikke nogen ærefuld Afgørelse for Landstinget. Man vidste paa Forhaand, at et Forslag i denne Skikkelse ikke kunde praktiseres, at Konverteringen kun er et Løfte paa Papiret, at ingen er i Stand til at praktisere den, og at en anden Række Bestemmelser ganske savner de Forudsætninger, som Rentelettelsen og Konverteringen i Forening skulde give denne Række af Foranstaltninger. Og de vedtagne Forslag om forhøjede Priser paa Livsfornødenheder er i hvert Fald i dette Øjeblik, hvor Priserne er i Stigning, i sig selv fuldkommen ubetimelige.

Ja, heraf kommer jeg til det Resultat, at Landstingets Stilling ikke kan siges at være styrket ved den Behandling, denne Sag har faaet. Det kan jeg naturligvis i og for sig ikke have noget imod med den Opfattelse, jeg har af Forfatningslivet her i Landet, men desuagtet kunde man for Sagens Skyld nok have ønsket en anden Udgang end den, der er kommet. Med Hensyn til Landstingets Stilling kan jeg kun glæde mig over, at man nu indefra er begyndt at undergrave Landstinget, saaledes som det sker ved denne Sags Behandling, thi Nødvendigheden af en Forfatningsændring, der medfører Landstingets Udslettelse, er stærkere end nogen Sinde blevet understreget og fremhævet ved Behandlingen af denne Sag.

Ordføreren (Hauch): Jeg kan dele den højtærede Statsministers Beklagelse af, at der ikke kommer et Lovforslag ud heraf, som gør det muligt at gennemføre den Konvertering, som man nu har arbejdet med i de sidste ca. halvandet Aar. Den højtærede Statsminister henviste til, at der havde været nedsat en Kommission, og til denne Kommissions Arbejde og Forslag. Vi har ogsaa med stor Interesse gjort os bekendt med Indholdet af denne Kommissions Betænkning, og ærede Medlemmer, som har